

[Hassing-Jørgensen.]

man fra konservativ Side mente der skulde gøres. Ja, saa let begrundet er virkelig det konservative Standpunkt i denne Sag. Et Eksempel, der indlysende klart beviser, at selv et forholdsvis stort Land, som er uforholdsmæssig stærkt rustet og støttet til Alliancer med to Stormagter, staar afmægtigt over for et Ultimatum og faar end ikke Ret til at demonstrere den Forsvarsvilje, som man fra konservativ Side til lægger en saa fundamental Betydning.

Det er meget forstaaeligt, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller henviser dette Tilfælde til en senere historisk Bemærelse. Det ærede Medlem ønsker jo at vinde Flertal her i Landet, og Muligheden derfor er naturligvis teoretisk til Stede. Midlet hertil vil dog være, at det ærede Medlem anvender en forstandig Argumentation. Det er det danske Folk vant til, og derfor bekvivler jeg, at Flertallet kan vindes paa det konservative Standpunkt i Forsvarsspørgsmaalet, dette Spørgsmaal, som maaske mere end noget andet har været en Hindring for Konservatismens Fremgang i Landet.

De Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch citerede af en Artikel, jeg har skrevet, udtrykte ganske rigtigt den Lære, jeg har uddraget af den tjekkoslovakiske Kriases Forløb. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har ogsaa ved første Øjekast fundet mine Slutninger overbevisende, men alligevel spørger det ærede Medlem: Dækker dette Synspunkt, at de smaa Stater skal varetage Opretholdelsen af Ro og Orden inden for deres nationale Grænser, saa vidt de respekteres af Stormagterne, vore faktiske Forpligtelser til Neutralitetens Bevarelse? Jeg mener ja, saaledes som Opgaven senest er udtrykt i Forsvarsordningen af 1937.

Hvad betyder Ordene „fredeligt fjerne ethvert Konfliktstof“, naar Konfliktstoffet skulde være selve Grundlaget for den lille Nations Liv og Frihed? — spørger det ærede Medlem videre. De to Tilføjelser forekommer det ærede Medlem kun at være Ønsker. Jeg vil indrømme, at det ærede Medlem har Ret deri. De er Ønsker, alvorligt mente Ønsker, som det er Regeringens, Rigsdagens og hele Folkets Opgave at sætte alle Evnier ind paa at faa opfyldt. Det er Maalet for den Politik, der skal føres. Jo dygtigere og forstandigere denne Politik føres, desto større er Sandsynligheden for, at den vil lykkes. Dette at skabe Tillid til Oprigtigheden af vore Hensigter, at bevare et oprigtigt venskabeligt Forhold mellem os og vore Naboer, det er den Opgave, en Fører

i vort ledende politiske Parti maa arbejde for. Sikkerhed giver denne Politik ikke. Sikkerhed gives ikke ved nogen Politik.

Nu vil det ærede Medlem befri sig for alle Dogmer, alle traditionelle Vaneargumenter. Vil det sige, at det ærede Medlem ikke mere vil beskæftige sig med 1807, med 1814, med 1864? En Del af vore Vaneargumenter hviler unægtelig paa disse Aars- tal, og det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch drog selv en vis Parallel mellem Danmark i 1864 og Tjekkoslovakiet i 1938. Aldrig før, siger det ærede Medlem, har Enighed om dette Spørgsmaal vel været mere paakrævet. Jeg tør betegne ogsaa denne Udtalelse som et Ønske, men: et Ønske, som har meget ringe Udsigt til at gaa i Opfyldelse, og det behøves heller slet ikke. Hvad der er nødvendigt, er, at der skabes Tillid til Landets venskabelige Holdning over for dets Naboer under alle Forhold. Det sker ved, at den danske Regering selv indtager en fast Holdning, og det sker ved, at Vælgerne ved det kommende Valg giver Regeringen en saadan Tilslutning, at det bliver ganske klart, ikke blot her i Landet, men ogsaa og navnlig i Udlandet, at ingen anden Politik kan føres her i Landet.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Jeg hører næsten altid det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen med stor Interesse, thi han gør i Regelen meget selvstændige og personlighedsprægede Betragtninger gældende, udtrykker sig nøjternt og gaar ret grundigt til Værks. Dermed er ikke sagt, at man er enig med det ærede Medlem i det, han siger. Der var noget i hans Tale, jeg hørte paa ikke blot med Interesse, men med stor Tilfredshed, nemlig det, han sagde om Pengepolitikken og Valutacentralen, men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa — det ærede Medlem bryder sig maaske ikke om, at jeg giver ham for stor Tilslutning paa det Punkt.

Derimod har jeg nogle Indvendinger at gøre imod det, det ærede Medlem sagde om Skattetrykket. Det ærede Medlem var glad ved, at Statsregnskabet viste Overskud. Han forsvarede Finansministeren, der jo ikke selv har taget Indtægterne, det er sket ifølge Skattelovene, og det er jo meget rigtigt. Men naar han siger, at Skattetrykket ikke er stort, overrasker det mig noget. Her synes jeg, at det ærede Medlems Grundighed et Øjeblik glipper. Det